

pobieranego przed zwolnieniem ze służby wynagrodzenia, w wymiarze dla samotnego, za każdy pełny rok służby w charakterze pracownika kolejowego, zaliczalnej według postanowień § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1929 r. o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 86, poz. 736) nie więcej jednak, niż trzymiesięczne wynagrodzenie.

§ 2. Pracownicy nieetatowi, zatrudnieni na obszarach województw: poznańskiego, pomorskiego i śląskiego oraz na obszarze W. M. Gdańska, którzy na podstawie przepisów tamże obowiązujących, podlegają ustawowemu obowiązkowi ubezpieczenia na starość, na wypadek niezdolności do zarabkowania i śmierci, mają prawo do jednorazowej odprawy w wysokości miesięcznego wynagrodzenia, w wymiarze dla samotnych za każdy pełny rok służby w charakterze pracownika nieetatowego, najwyżej jednak w wysokości 6-miesięcznego wynagrodzenia, o ile na podstawie § 1 niniejszego rozporządzenia nie przysługuje im odprawa w wyższym wymiarze.

Prawo do odprawy mają pracownicy ci tylko w przypadkach, w których Zarząd Instytucji Ubezpieczeniowej odmówił im przyznania świadczeń emerytalnych nie na skutek ich winy.

§ 3. Jako wynagrodzenie, stanowiące podstawę wymiaru odprawy, przewidzianej w niniejszym rozporządzeniu, uważa się sumę ostatniej płacy dziennej, pomnożoną przez obowiązkową miesięczną ilość dni roboczych, łącznie z dodatkami, wypłacanymi na obszarze Rzeczypospolitej wszystkim dziennie płatnym pracownikom przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“, w wymiarze dla samotnych, od której oblicza się opłatę emerytalną w myśl § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1932 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ i o zaopatrzeniu pozostałych po tych pracownikach wdów i sierot oraz o odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 577).

§ 4. Pracownikowi nieetatowemu, z którym rozwiązano stosunek służbowy na podstawie orzeczenia dyscyplinarnego, opiekującego na przyznanie tylko części odprawy, służy prawo do jej części, stosownie do brzmienia orzeczenia dyscyplinarnego.

§ 5. Pracownik nieetatowy ma prawo do odprawy, określonej w niniejszym rozporządzeniu w przypadkach zwolnienia ze służby na podstawie postanowień §§ 129, 130 p. 3, 133, 134 i 139 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 lipca 1929 r. o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa: „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 86, poz. 736).

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 sierpnia 1932 r.

Kierownik Ministerstwa Komunikacji: *M. Butkiewicz*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

458.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO

z dnia 15 maja 1933 r.

o organizacji władz dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem przeciwko słuchaczom szkół akademickich.

Na podstawie art. 51 ust. 8 i art. 61 ustawy z dnia 15 marca 1933 r. o szkołach akademickich (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 247) zarządzam co następuje:

I. Postanowienia ogólne.

§ 1. Jeżeli w danej sprawie wszczęto postępowanie sędowokarne i postępowanie dyscyplinarne, to ostatnie może być tylko wtedy zawieszona, jeżeli orzeczenie komisji dyscyplinarnej jest ściśle uzależnione od wyroku sądu karnego.

§ 2. Odebranie praw publicznych w drodze prawomocnego wyroku sądowokarnego pociąga za sobą automatycznie pozbawienie prawa do studjów w szkołach akademickich.

§ 3. 1. Zgłoszenie wystąpienia ze szkoły akademickiej nie powoduje umorzenia postępowania dyscyplinarnego.

2. Student, przeciwko któremu wszczęto postępowanie dyscyplinarne, nie może uzyskać świadectwa odejścia aż do chwili uprawomocnienia się orzeczenia dyscyplinarnego.

§ 4. Ściganie wykroczeń dyscyplinarnych przedawnia się:

- a) w stosunku do studentów po upływie roku od dnia ukończenia studjów lub wydania świadectwa odejścia;
- b) w stosunku do wolnych słuchaczy i doktorantów po upływie roku od dnia wystąpienia ich ze szkoły.

§ 5. 1. Jeżeli dziekan poweźmie wiadomość o czynie karygodnym słuchacza, winien on po przeprowadzeniu dochodzeń wstępnych, o ile je uzna za potrzebne, albo załatwić sprawę we własnym zakresie t. j. sprawę umorzyć lub udzielić kary porządkowej, albo wystąpić do rektora.

2. Dziekan załatwia sprawę we własnym zakresie, jeżeli chodzi o wykroczenia drobne, indywidualne, nie wynikające ze zmywu lub postępowania, podjętego przez pewną grupę, nie przynoszące ujemy honorowi akademickiemu, oraz nie znajdujące odgłosu poza terenem zakładu lub danego wydziału.

3. W innych przypadkach dziekan przedstawia sprawę rektorowi z odpowiednim wnioskiem. Wniosek może opiewać na udzielenie upomnienia przez rektora lub na wdrożenie postępowania dyscyplinarnego.

4. Jeżeli dziekan poweźmie wiadomość o dokonaniu czynu, kwalifikującego się do postępowania dyscyplinarnego, popełnionego przez słuchaczy różnych wydziałów lub przez grupę słuchaczy jednego wydziału, komunikuje o tem bezzwłocznie rektorowi bez wszczynania dochodzeń wstępnych.

§ 6. 1. Rektor po zapoznaniu się ze sprawą na skutek doniesienia dziekana albo przekazuje ją zpowrotem dziekanowi, który w zakresie własnym ją umarza lub nakłada karę porządkową, albo też przekazuje sprawę do postępowania dyscyplinarnego.

2. Rektor, otrzymawszy bezpośrednio wiadomość o czynie karygodnym, zawiadamia o tem właściwych dziekanów i albo przekazuje sprawę im do załatwienia w zakresie własnym, albo wymierza karę porządkową, albo też poleca wszcząć postępowanie dyscyplinarne.

O decyzjach swych zawiadamia rektor właściwych dziekanów.

II. Władze dyscyplinarne i ich właściwość.

§ 7. 1. Ustanawia się następującą ilość sędziów dyscyplinarnych: w szkołach akademickich, posiadających nie więcej, niż 4000 słuchaczy — dwóch, w szkołach, posiadających więcej, niż 4000 słuchaczy — trzech, w szkołach, posiadających więcej, niż 6000 słuchaczy — czterech, i w szkołach, posiadających więcej, niż 8000 słuchaczy — pięciu.

2. Kandydatów na sędziów wybiera senat na początku każdego roku akademickiego.

§ 8. Rektor przydziela sprawy poszczególnym sędziom, zwracając uwagę na to, by obciążenie ich było równomierne. W razie choroby lub innych przeszkód, uniemożliwiających sędziemu urzędowanie, rektor przydziela niezadowolone przez danego sędziego sprawy innym sędziom.

§ 9. 1. Komisja odwoławcza składa się w szkołach akademickich, posiadających nie więcej niż 4000 słuchaczy, z przewodniczącego, zastępcy przewodniczącego i z czterech członków, zaś w szkołach akademickich, posiadających więcej, niż 4000 słuchaczy, — z przewodniczącego, dwóch jego zastępców i z sześciu członków.

2. Kandydatów na członków komisji odwoławczej wybiera senat szkoły na początku każdego roku akademickiego.

3. Komisje odwoławcze obradują i orzekają w kompletach, składających się z przewodniczącego lub jego zastępcy i dwóch członków.

4. Sędziowie, orzekający w pierwszej instancji, nie mogą brać udziału w orzekaniu o danej sprawie w komisji odwoławczej.

§ 10. Specjalne komisje dyscyplinarne w składzie: przewodniczącego, dwóch członków i jednego zastępcy powołuje Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w miarę potrzeby według swego uznania.

§ 11. Rektor dostarcza sędziom oraz komisjom dyscyplinarnym protokółantów, pomieszczenia i pomocy kancelaryjnej.

§ 12. 1. Sędzia i członek komisji odwoławczej tracą mandat sędziowski, jeżeli przestaną należeć do grona nauczycielskiego danej szkoły akademickiej, a członek specjalnej komisji dyscyplinarnej, gdy przestanie być członkiem grona nauczycielskiego jednej ze szkół akademickich.

2. Profesor lub docent, przeciwko któremu toczy się postępowanie karno-sądowe lub dyscyplinarne, nie może pełnić obowiązków sędziego, ani członka komisji dyscyplinarnej.

III. Postępowanie dyscyplinarne.

§ 13. 1. Postępowanie dyscyplinarne jest tajne.

2. Uchwały i orzeczenia sędziów i komisji dyscyplinarnych mogą jednak podawać do publicznej wiadomości Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego lub rektor. Wgląd w tok i w szczególności postępowania dyscyplinarnego dostępny jest tylko władzom akademickim i Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 14. Wszczęcie postępowania dyscyplinarnego może nastąpić tylko na zarządzenie rektora lub Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 15. 1. Rektor zleca przeprowadzenie dochodzenia dyscyplinarnego audytorowi, ustanowionemu przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego przy każdej szkole, z pośród jej urzędników.

2. Audytor powinien mieć o ile możności, wykształcenie prawnicze.

3. W razie potrzeby może Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego delegować audytora innej szkoły lub zlecić pełnienie obowiązków audytora czasowo lub na stałe innemu urzędnikowi tej samej szkoły.

4. Audytor, otrzymawszy zlecenie przeprowadzenia dochodzenia dyscyplinarnego, przystępuje bezzwłocznie do tych czynności.

5. Audytor przy prowadzeniu dochodzenia przesłuchuje: obwinionych, świadków i biegłych, spisując protokoły z ich zeznań; pozatem spełnia wszelkie czynności, wchodzące w zakres dochodzenia dyscyplinarnego.

§ 16. 1. Wyniki dochodzeń przedstawia audytor z wnioskiem rektorowi.

2. Wniosek audytora powinien zawierać:

- nazwisko i imię obwinionego,
- dokładne określenie zarzuczonego wykroczenia ze wskazaniem czasu, miejsca i innych okoliczności jego popełnienia,
- wniosek audytora, opiewający na umorzenie, upomnienie przez rektora lub przekazanie do rozprawy dyscyplinarnej,
- uzasadnienie tego wniosku.

§ 17. Obwiniony powinien mieć w toku dochodzenia dyscyplinarnego możność wypowiedzenia się co do stawianych mu zarzutów i co do wyników dochodzenia.

§ 18. Odmowa obwinionego lub jakiegokolwiek inne przyczyny, uniemożliwiające obwinionemu zeznawanie nie wstrzymują dochodzenia.

§ 19. Jeżeli czyn, popełniony przez słuchacza, ma cechę czynu karygodnego, zagrożonego przez kodeks karny, rektor czyni doniesienie karne.

§ 20. 1. Na żądanie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego należy mu przedstawić wyniki dochodzenia dyscyplinarnego w każdym jego stanie.

2. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może w razie uznania, że do danego przewinienia ma zastosowanie przepis ust. 5 art. 51 ustawy o szkołach akademickich, przekazać orzeczenie w tej sprawie specjalnej komisji dyscyplinarnej. Jeżeli dane przewinienie jest już przedmiotem postępowania dyscyplinarnego zwykłego, przewidzianego w §§ 22 — 30, postępowanie to ulega umorzeniu.

3. Przekazanie takie nie może nastąpić, jeżeli w danej sprawie zapadło już orzeczenie w postępowaniu dyscyplinarnym zwykłym.

§ 21. Rektor umarza postępowanie dyscyplinarne, jeżeli na podstawie wyników dochodzenia nie dopatry się cech przestępstwa, lub udziela sam upomnienia, jeżeli uzna, że zachodzi potrzeba wymierzenia kary porządkowej, względnie przekazuje sprawę sędziemu lub na zlecenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego specjalnej komisji dyscyplinarnej.

IV. Rozprawa dyscyplinarna.

§ 22. 1. Sędzia obowiązany jest w terminie do dni siedmiu od chwili przekazania mu sprawy albo ogłosić termin rozprawy albo zwrócić sprawę audytorowi do uzupełniającego dochodzenia, wskazując w jakim kierunku sprawa wymaga uzupełnienia. Dochodzenie w sprawach, zwróconych przez sędziego audytorowi do uzupełnienia, winno być przez niego bezzwłocznie przeprowadzone.

2. Wspomniany wyżej okres siedmiodniowy ogłoszenia terminu rozprawy obowiązuje sędziego także po ponownym otrzymaniu aktów od audytora po ich uzupełnieniu wynikami dodatkowego dochodzenia.

3. Na rozprawę należy zaważać obwinionego.

4. Z wezwaniem obwinionego na rozprawę powinno być połączone ostrzeżenie, że w razie nieusprawiedliwionego niestawiennictwa rozprawa będzie przeprowadzona i orzeczenie wydane zaocznie.

§ 23. 1. Niestawienie się obwinionego mimo należytego wezwania bez podania przyczyny lub z przyczyny, której sędzia nie uzna za wystarczającą, nie stoi na przeszkodzie prowadzeniu rozprawy.

2. Sędzia może w razie potrzeby przesłuchiwać świadków i biegłych.

3. Referentem sprawy jest sędzia, protokółuje przydzielony przez rektora urzędnik. Jako strona występuje w czasie rozprawy tylko obwiniony, któremu nie przysługuje prawo korzystania z pomocy obrony.

4. Rozprawę dyscyplinarną należy w miarę możliwości przeprowadzić w jednym dniu, ogłoszenie orzeczenia można odroczyć, jednakże nie na dłuższy okres, jak 7 dni.

5. Rozprawa dyscyplinarna jest niejawna.

6. Tokowi rozprawy przysłuchiwać się może rektor, nauczyciele akademicy tej samej szkoły oraz przedstawiciel Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 24. Przy wymierzaniu kar dyscyplinarnych należy mieć na względzie doniosłość i skutki przewinienia, stopień winy, jako też dotychczasowe zachowanie się obwinionego.

§ 25. Orzeczenie sędziego ogłasza się obwinionemu ustnie, a jeżeli obwiniony nie był obecny na rozprawie wywiesza się niezwłocznie w gmachu szkolnym, w przeznaczonym na to miejscu.

§ 26. Orzeczenie winno zawierać:

- a) nazwisko i imię obwinionego,
- b) nazwisko sędziego, lub skład komisji dyscyplinarnej,
- c) miejsce i datę rozprawy dyscyplinarnej,
- d) ustalenie czynu, przypisanego obwinionemu,
- e) wymienienie zarzutów, od których obwiniony został zwolniony,
- f) wymiar kary, jeżeli wydane zostało orzeczenie skazujące.

§ 27. 1. Z przebiegu rozprawy dyscyplinarnej sporządza się protokół, w którym należy podać datę, miejsce rozprawy, nazwisko sędziego oraz protokółanta, świadków i biegłych, oraz dokładne streszczenie przebiegu rozprawy.

2. Protokół podpisuje sędzia i protokółant.

3. Odpis protokołu przesyła rektor w terminie dwu dni, licząc od dnia ogłoszenia orzeczenia, Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do wiadomości.

§ 28. 1. Przeciwno orzeczeniu sędziego może wnieść obwiniony na ręce rektora odwołanie na piśmie w terminie dni 14-tu, licząc od dnia ogłoszenia orzeczenia.

2. Orzeczenie staje się prawomocnym, jeżeli w terminie 14-tu dni, licząc od dnia jego ogłoszenia, obwiniony nie wnieśli odwołania, oraz jeżeli w tym samym czasie Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego lub rektor nie zażądają ponownego rozpatrzenia sprawy przez odwoławczą komisję dyscyplinarną.

§ 29. Rozprawa przed komisją odwoławczą odbywa się według przepisów, obowiązujących dla sędziów dyscyplinarnych (§§ 22 — 27), przy zastosowaniu zasad następujących:

- 1) wszyscy członkowie kompletu odwoławczego mają prawo zadawać pytania obwinionemu, świadkom i biegłym,
- 2) uchwały zapadają bezwzględną większością głosów,
- 3) przewodniczący głosuje na końcu.

§ 30. Rozprawa dyscyplinarna przed specjalną komisją dyscyplinarną (§ 10) odbywa się według przepisów, obowiązujących w postępowaniu przed komisją odwoławczą.

§ 31. 1. Kary porządkowe i prawomocnie orzeczone kary dyscyplinarne wpisuje się do księgi dyscyplinarnej wydziału; w tym celu zawiadamia się dziekana o każdym prawomocnym orzeczeniu dyscyplinarnym.

2. Kary dyscyplinarne wpisuje się nadto do indeksu oraz do absolutorjum, lub świadectwa odejścia.

3. O karze pozbawienia prawa studjów w szkołach akademickich zawiadamia się rektorów wszystkich tych szkół.

V. Zawieszenie słuchacza.

§ 32. Wszczęcie postępowania dyscyplinarnego powoduje zawieszenie słuchacza na czas trwania postępowania dyscyplinarnego we wszystkich piastowanych przez niego stanowiskach w stowarzyszeniach akademickich i społeczności akademickiej.

§ 33. 1. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego lub rektor mogą zawiesić słuchacza w razie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego lub w razie pociągnięcia słuchacza do odpowiedzialności sędowo - karnej we wszystkich jego prawach akademickich.

2. Od zarządzenia o zawieszeniu, wydanego przez rektora, przysługuje słuchaczowi prawo odwołania się w terminie 14 dni do Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego; wniesienie odwołania nie uchyla skutków zawieszenia.

§ 34. 1. Rektor obowiązany jest zawiesić słuchacza we wszystkich prawach akademickich, jeżeli słuchacz pociągnięty został do odpowiedzialności sędowo - karnej z oskarżenia o przestępstwo, z którego karalnością ustawa wiąże utratę praw publicznych.

2. Zawieszenie słuchacza, o którym mowa w §§ 32 i 33, ustaje, o ile nie zostało wcześniej uchylone, z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia dyscyplinarnego, zwalniającego od winy lub też nakładającego tylko karę nagany bądź pozbawienia prawa udziału w życiu akademickim.

3. W razie wydania orzeczenia dyscyplinarnego, skazującego na karę niezaliczenia bieżącego roku akademickiego lub jego części w poczet czasu studjów, zawieszenie trwa aż do końca tego okresu.

VI. Postanowienia specjalne.

§ 35. Rektor, sędzia dyscyplinarny, komisja odwoławcza, a także specjalna komisja dyscyplinarna mogą przedstawiać Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wnioski o złagodzenie lub darowanie kary.

§ 36. Na prośbę skazanego po upływie dwóch lat od daty uprawomocnienia się orzeczenia lub z chwilą uzyskania pierwszego stopnia naukowego może Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zarządzić wykreślenie kar z dokumentów obwinionego.

VII. Postanowienia przejściowe i końcowe.

§ 37. Do czasu wyznaczenia audytorów przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, funkcje ich mogą być powierzone przez rektorów osobom przez nich wyznaczonym z pośród urzędników danej szkoły.

§ 38. Tryb postępowania dyscyplinarnego, przewidziany w rozporządzeniu niniejszem, będzie miał zastosowanie również do wszczętych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego

spraw dyscyplinarnych, w których nie wydano jeszcze orzeczenia, z tem jednak, że czynności dokonane i zarządzenia wydane w toku odnośnego postępowania dyscyplinarnego pozostają w mocy.

§ 39. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*

459.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO

z dnia 14 lipca 1933 r.

o podziale okręgów szkolnych na obwody szkolne.

Na podstawie art. 2 i 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 lipca 1933 r. o organizacji obwodowych władz szkolnych (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 389) zarządzam co następuje:

§ 1. 1. Okrąg Szkolny Brzeski dzieli się na obwody szkolne:

Brzeski, obejmujący powiat brzeski, z siedzibą inspektora szkolnego w Brześciu n/B.,

Drohicki, obejmujący powiat drohicki, z siedzibą inspektora szkolnego w Drohiczynie,

Koszyrski, obejmujący powiat koszyrski, z siedzibą inspektora szkolnego w Kamieniu Koszyrskim,

Kobryński, obejmujący powiat kobryński, z siedzibą inspektora szkolnego w Kobryniu,

Kosowski, obejmujący powiat kosowski, z siedzibą inspektora szkolnego w Kosowie Poleskim,

Łuniniecki, obejmujący powiat łuniniecki, z siedzibą inspektora szkolnego w Łunińcu,

Piński, obejmujący powiat piński, z siedzibą inspektora szkolnego w Pińsku,

Prużański, obejmujący powiat prużański, z siedzibą inspektora szkolnego w Pruzanie,

Stoliński, obejmujący powiat stoliński, z siedzibą inspektora szkolnego w Stolnie,

Białostocki, obejmujący miasto Białystok oraz powiaty białostocki i wysokomazowiecki, z siedzibą inspektora szkolnego w Białymstoku,

Bielski, obejmujący powiat bielski, z siedzibą inspektora szkolnego w Bielsku Podlaskim,

Łomżyński, obejmujący powiaty łomżyński i szczuczyński, z siedzibą inspektora szkolnego w Łomży,

Ostrołęcki, obejmujący powiaty ostrołęcki i ostrowski, z siedzibą inspektora szkolnego w Ostrołęce i

Sokółski, obejmujący powiat sokółski, z siedzibą inspektora szkolnego w Sokółce.

2. Okrąg Szkolny Krakowski dzieli się na obwody szkolne:

Biały, obejmujący powiaty biały i żywiecki, z siedzibą inspektora szkolnego w Białej Małopolskiej,

Gorlicki, obejmujący powiaty gorlicki i jasielski, z siedzibą inspektora szkolnego w Gorlicach,